

ומה עם הצבת גבולות בחינוך?

הצבת גבולות היא ודאי דבר נצרך. אין אפשרות לפתח משהו עם עמוד שידרה בלי ללוות אותו בגבולות. השאלה היא האם העיקר זה הגבולות ומידי פעם רק כדי שהנער לא יתמוטט משתמשים בשמחה או הפוך שהעיקר זו השמחה. כמובן שבדור שלנו הדרך של עבודת ה' היא השמחה, אך אין שמחה בלי גבולות אם תתן לכל נגן בתזמורת לנגן מה שהוא שרוצה - לא תהיה שמחה, צריך להיות סדר ואם משהו מפריע אומרים לו שזה לא מקומו. אין שמחה בלי מסגרת, גם בסוכה יש מסגרת של ארבע

דפנות, אמנם גם יש דין לבד המאפשר למסגרת איזו גמישות אך בלא מסגרת כלל - אי אפשר.

האם גם בשמחה אפשר ליפול למקומות שליליים?

כבר אמר שלמה המלך ע"ה בקהלת - אותה אנו קוראים בסוכות - ולשמחה מה זו עושה? יש גם סכנה בנפילה לשמחה שלילית אך כפי שאמרנו - "כל הדרכים בחזקת סכנה", אפילו הדרך הכי נפלאה כמו השמחה יש בה בסכנה. וזה נכון שדווקא בשמחה יש סכנה יותר גדולה, אך זה דווקא משום שכשנפלים מדבר גבוה הנפילות הן יותר קשות, אך זו הדרך הנכונה ובדורנו אסור לפחד מהנפילות, העיקר הוא לא לפחד כלל אלא באמת להיות בשמחה עצומה ולהתמלא באומץ.

לגבי "סכנות", שמעתי שהרב חיתן לאחרונה כמה זוגות צעירים, האם זה לא מסוכן?

אני מחפש הרבה שנים (וכבר כמעט הצלחתי) משהו שלומד פסיכולוגיה שיעשה דוקטורט על הנושא הזה ויביא נתונים מהשטח. אין לנו באמת עד היום נתונים כלשהם לשום צד, אך באופן כללי - מי שמתחתן צעיר עלול להיתקל בבעיות של צעיר - ומי שמתחתן מבוגר עלול להיתקל בבעיות שמאפיינות מבוגר, ואני חושב שיחסית עם הבעיות של הצעירים יותר קל להתמודד. אך אני לא חושב שכולם צריכים ללכת בדרך הזו, ולא לכל אחד זה מתאים.

מה הרב חושב על כל המחאות שחוונו בשנה החולפת? אני אומר את האמת, אני לא מספיק מבין בנושא, אך אני חושב

שצריך לחלק בין שני חלקים:

בין הזהות עם המצוקה לבין השאלה מה הפיתרון. אנו מזדהים עם נתינת ביטוי לזה שיש קושי לאנשים. אך יחד עם זאת לא כל מי שמחה הוא במצוקה אלא היה לא מעט פינוק שבא לידי ביטוי בה, וגם לא מעט אנרכיזם. לדוגמה יושבת נציגות אחת ומגיעה לאיזו הסכמה, ואז קם חלק מהקבוצה ומחליט שנציגות זו לא מייצגת אותו נאמנה ומחליט להוציא מתוכו עוד נציגות וכדו'. יש יסודות של אנרכיה שמתגלים כאן, כי כל אחד חושב "אני בפייסבוק שלי הולך להפוך את המדינה".

אם כן הצפת המצוקה כשלעצמה היא חשובה, אך זה לא אומר עכשיו שכל הפתרונות של מובילי המחאה יובילו אותנו קדימה. כמו בבית - כשכל הילדים אומרים "אני רוצה אני רוצה", אי אפשר לתת לכולם את הכל וצריך שההורה ידע להגביל. ועל כן, הקריאה: "העם רוצה צדק חברתי" היא לא פיתרון, היא מקסימום הבעת המצוקה. ויחד עם ההקשבה למצוקה, צריך גם לא להיות מפונקים ולחפש לחיות ברמת חיים גבוהה מהנורמליות, וגם להתחשב בכך שצריך לנהל את המדינה יחד. כך להבנתי, וכפי שאמרתי אני מבין מעט מאוד בנושא.

כיצד נותנים מענה היום לצימאון הגדול לתשובה שאנו רואים בעם?

אני מרגיש שאני צמא לתשובה, והלוואי ואהיה ראוי לתת מענה לכך, ושכולנו ניתן מענה לעצמינו ביחד עם מיטב כוחותינו ומיטב האור של הנשמות שלנו ומיטב הדבקות האלוקית שלנו.

ויחד עם זה שלא עליך המלאכה לגמור - גם אי אתה בן חורין להיבטל ממנה ואנו צריכים למסור את הנפש שלנו על מנת להשקות את הנפשות הצמאות לתורה בעמנו.

כיצד ניתן למנף ולחזק עוד יותר את פעילות הקירוב בעם ישראל?

פעם היה צריך לדבר על זה, היום פעילות הקירוב הולכת וגדילה מעצמה ובע"ה עוד תלך ותגדל עוד. היום תנועת התשובה היא דגל שמרטיט את עומק נימי נפשו של הנוער. תראה כמה גרעינים תורניים יש בארץ וכמה הם יותר ויותר מכוונים עצמם לפעילות של קירוב. ובע"ה מהלך זה עוד ילך ויגדל עוד ועוד.

kivicomik@gmail.com

אה העניינים הפרטיים?

סבא עזריה

מספר

לוח מודעות

אחרי יומיים של
בחירות...
עם- ישראל,
שיהיה לנו
בהצלחה...

לגילת ישראל!
מזל טוב שתזכי
לאושר בריאות
והצלחה עד 120
מאחלים גרעין לשם שמיים

בני-עקיבא סניף יבנה

לוח פעילות שבת

מפקד

פעולת
ערב שבת

חבריא א'
כיתות 6-7

חבריא ב'
כיתות 8-9

15:30

20:00

בואו בשמחה!

העלון יוצא בסיוע
מתפללי בית-הכנסת
'בוכריס'

לרחלי דעזוש היקרה!
היקרה מזל טוב שתזכי להרבה
אושר, כושר, בריאות ועושר...
מאחלים גרעין לשם שמיים

לנריה שער היקרה!
מזל טוב עד 120
שנה
שתגשים את כל
משאלות לבך!!
מאחלים גרעין לשם
שמיים

אליהו מזוז היקר!
מזל טוב ליום
הולדתך מזל טוב עד
120 שנה מאחלים
לך מכול טוב העולם
מאחלים גרעין לשם שמיים

בסעיתא דשמיא

גרעין
'לשם שמיים' יבנה
שמח להזמיןכם

סיפור בנושא:

זוגיות באמונה

יהושע

הרה"ג

שפירא

שלי"טא

ראש ישיבת רמת-גו

מחבר ספרי האמונה רבי המכר לנוער
אשיב ממצולות ותשוב תחיני,
מבחירי פורום תקנה,
מרצה בכיר באוניברסיטת בר-אילן

ראשון כ"א שבט 3/2 20:00

בבית המדרש 'לשם שמיים'
(בית"כ אהל משה - רחוב הנשר 2, יבנה)

השיעור מיועד גם לנשים

בהשגחת הרבנות יבנה

תבליני א.א.
ת ב ל י נ י א . א

תבלינים • פיצוחים • קטניות • פירות יבשים

ניתן להזמין מראש: ג' חנון ביתי, קובנה, סביה,
סלוק, לחוח, חילבה מוכנה, סחוג ביתי

שד' דואני 28/20 מ. מסחרי לב יבנה טלפקס 08-9322808

בס"ד

הגרעין תורני-הברתי יבנה

"PINE PES"

שבת פרשת 'בשלח' - שבת שירה עלון מספר 156 יד' שבת התשע"ג
העלון מופץ ביבנה, בית גמליאל, גבעת וושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, ניר גלים, גן-יבנה ובמיילים

כניסה 16:47 יציאה: 17:47

חכמת הנסתר מלמדת ששורש תאוות האכילה אינה מפני החיסרון הגשמי שיש לאדם, אלא מפני שבכל פרי ודבר מאכל מסתתרת נקודה רוחנית - "ניצוץ" - שהאדם משתוקק להתחבר אליה כדי לכלול אותה בנפשו ולהגיע לתיקונו והשלמתו הרוחנית בעולם. פירוש זה מיוסד על הפסוק "לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי אם על כל מוצא פי ה'" - מוצא פי ה' המצוי בתוך הלחם. רעיון זה קיים בכל אכילה שהיא, ובא לידי ביטוי בברכת הנהנין הממקדת את כוונת האדם בנקודה הרוחנית שבמזון - אך ביתר שאת הוא מופיע באכילת פירות ארץ ישראל, היינותנים חיים לעם עליה, ומוסיפים כוח, חכמה וגבורת ההשכלה" (מור וקציעה או"ח סימן רח).

סדר ט"ו בשבט, בו אנו זוכים ואוכלים מפירות ארץ חמדה, הוא הזמן לשבוע ולראות בטובה של הארץ. ללמוד מפירות הארץ את הרעיונות הרוחניים העמוקים הגנוזים בהם, רעיונות המלמדים אותנו על משמעות ארצנו הקדושה ותכונותיה המיוחדות. בעת שאנו טועמים מהפירות ומשלימים את חסרוננו החומרי, נשמתנו מתחברת עם "קדושת הארץ העליונה הנשפעת בפירותיה" (ב"ח שם), וזוכה לתיקונה.

ט עמו וראו, התבוננו, חישובו ודמיינו - כי כל פרי הוא יהלום!

רבי אברהם דוב מאברישט עלה בראש חסידיו והתיישב בצפת. הרבי היה אדם המעורב בדעת עם הבריות, אולם זמן מה לאחר עלייתו לארץ, הסתגר הרבי בחדרו במשך תקופה ולא דיבר עם שום אדם. כמובן, שחסידיה התפלאו מאוד, ותהו לפשר ההסתגרות המוזרה. והנה, באחד הימים יצא הרבי לפתע מחדרו, התבונן על האדמה שסביבו ופניו נהרו. כשחזר, קרא הרבי לכול חסידיו לסעודה חגיגית בה יסביר להם את פשר הנהגתו החריגה.

כאשר התאספו כולם פתח הרבי ואמר: דעו לכם, שבעת שגרנו בחוץ לארץ, בא אלי פעם שליח מארץ ישראל וסיפר לי בהתלהבות על מעלותיה הרבות של ארצנו הקדושה. כל כך התלהב אותו שליח, עד שאמר: "רבי הקדוש, מי שיש לו עיניים לראות, רואה שבארץ ישראל כל אבן היא יהלום". באותה שעה התלהבתי והחלטתי לעלות לארץ. והנה, כשהגעתי לכאן, נראו לי אבני הארץ כאבנים רגילות. הבנתי, שעדיין לא זכיתי להבין את מעלת הארץ. לפיכך, הסתגרתי בחדרי ועסקתי בקדושת הארץ. והיום, כשיצאתי החוצה זכיתי וראיתי שכל אבן היא יהלום.

שני דברים מבקש משה רבנו - "אעברה נא ואראה את הארץ הטובה". לעבור ולראות. זכות גדולה היא לחיות בארצנו, וזכות נוספת היא לראות את מעלותיה הגדולות. משה זכה לראות - "ויראהו ה' את כל הארץ...". אך לא זכה לעבור. אנו שזוכים לחיות בארץ, תובע הדבר מאיתנו לפקוח את עינינו ולראות את טובה ויופיה.

ט בשבט

סיום חיים

מערכת עלון "לשם שמים"
lshamaim@gmail.com

הוצאה לאור:
הגרעין התורני-הברתי יבנה

לתרומות ניתן ליצור קשר
או להפקיד ימירות בחשבון הבנק:
סניף: 939 מספר חשבון: 32114/38

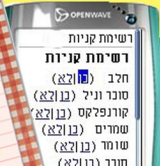
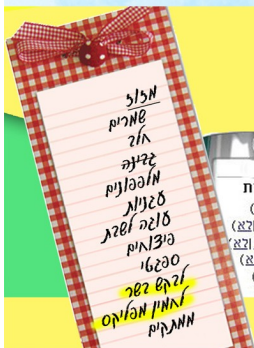
העלון מוקדש לרפואת חברנו: ישראל פרז' רפאל בן מרים

כל משפחה, ורשימת הקניות שלה...

מלול

סופר שיש בו הכל

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 בייבי מזוז רח' שבזי 08-9436945

הרב יהושע שפירא * מגדולי תנועת התשובה לאור תורתו של הרב קוק זצ"ל ותורת החסידות * מרבניה הגדולים של הציונות הדתית בארץ!! עוד שבוע הוא כאן...

כיצד אידיאליסטיות לא סותרת אינדיבידואליסטיות? כיצד מגשרים בלימוד תורה בין פרטיות לכלליות? מה הקשר בין תורת ר' נחמן מברסלב לתורת הרב קוק? איך מחנכים לעבוד את ה' בשמחה אך לא מטשטשים את הצבת הגבולות? האם "העם רוצה צדק חברתי"? זה פיתרון? ומהו עתידה של תנועת התשובה?

שיחה עם הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן. (ותודה לראש יהודי על כך... מתוך ראיון סוכות)

את תורת מרן הרב קוק זצ"ל.

בסוכות חל ה"יארצייט" של ר' נחמן מברסלב. כיצד תורתו משתלבת עם תורת הרב קוק?

ראשית נזכיר שגם לגאון מווילנה יש יארצייט בחג הסוכות, וגם הגאון וגם ר' נחמן – מסרו נפשם על ארץ ישראל – ר' נחמן מסר נפשו על הדבקות בשכינה על-ידי ארץ ישראל ולשם כך גם עלו החסידים, והגאון מסר נפשו לעלות לארץ בשביל בניין האומה, וכך גם דחף את תלמידיו לעלות לארץ לא בשביל לזכות במעלות של הקדושה כמו החסידים אלא כדי לבנות את בניין האומה. אך אלו ואלו דברי אלוקים חיים.

ובכלל העין הטובה – שר' נחמן כל-כך מרבה לדבר עליה לדון לכף זכות ולראות את הטוב, זה יסוד מאוד גדול בדורנו בפרט, ומיסודי שיטתו של מרן הרב קוק זצ"ל עד שנראה שחוזר על המילים של ר' נחמן בעניין הזה, ולאחרונה תלמידים מיישבתנו אף הוציאו ספר על המפגש בין שני המאורות הללו בשם "שני המאורות".

ומה לגבי אמירתו של ר' נחמן לנסוע לאומן לראש השנה, מה שרבים מחסידיו מקיימים מידי שנה?

בשביל זה מגיע אחרי זה יום כיפור – כדי לכפר על כך. אנו סבורים שהתורה אמרה שהשראת השכינה היא בארץ ישראל מראשית השנה ועד אחרית השנה, וכל ראש השנה אור חדש של השכינה של "עיני ה' אלוקים" מתחדש בארץ, ועל כן אנו לא יכולים לעזוב את הארץ, וודאי וודאי לא בראש השנה, כשהשכינה מחדשת את התגלותה. ור' נחמן אמר זאת בעבר שאז לא היו בארץ ישראל אלא בגלות, אך לא מדובר בימינו שאנו שבנו ב"ה לארץ ישראל.

הפריחה של האישיות שלו, האור, החזון, החלומות, השירה והיופי המדהים של עולמו הפנימי חיברו את האידיאל והאינדיבידואל למקשה אחת של חיים פשוטים עמוקים וטבעיים.

יש מצווה מיוחדת לשמוח בחג הסוכות, בעולם של קשיים ומהמורות כיצד עובדים את ה' בשמחה?

אתה מכיר היום יהודים שיכולים לעבוד את ה' שלא בשמחה? ראית פעם שמכבידים על האדם ונוקטים יד של "שמאל דוחה" תחת "ימין מקרבת" וזה מקרב לעבודת ה'? השנה הסתלק ראש ישיבת פוניבז' לצעירים הרב לבקוביץ, והיה פעם כינוס של ראשי ישיבות של המגזר הליטאי והוא היה "ראש המדברים", ואמר שם שבדורנו אין יותר "שמאל דוחה" אלא רק "ימין מקרבת". איך הוא ידע? הוא הסתכל על התלמידים וראה שזה מה שפועל. וכך גם אמר הרב קוק זצ"ל במאמר הדור – שהדור אינו מסוגל לשוב היום מיראה אלא מסוגל לשוב רק מאהבה.

לפני כשנה התבשרנו על מותו של הרב חנן פורת זצ"ל, כיצד אנו יכולים להמשיך את האידאליסטיות שלו בדור שכל כך אינדיבידואליסט?

אני חושב שהתשובה טמונה בהתבוננות בדמותו המופלאה של הרב חנן עצמו. דמות כוללת זו היא היכולה לסייע לנו להבין כיצד אידיאליזם לא סותרת אינדיבידואליזם, כי הדמות של הרב חנן עם כל כמה שהיה אידיאליסט עד קצות אצבעותיו, בכל זאת הוא לא היה מסוג האנשים שהרגשת עליו שכביכול האידאל דורש ממנו קורבן עצמי – שיש בו מחיקה עצמית עבור מה שהוא מאמין. אלא להיפך – הפריחה של האישיות שלו, האור, החזון, החלומות, השירה והיופי המדהים של עולמו הפנימי חיברו את האידיאל והאינדיבידואל למקשה אחת של חיים פשוטים עמוקים וטבעיים.

בכך אולי דווקא הדמות שלו היא המקלה עלינו, והמסייעת לנו ביותר לחברם.

האם בלימודי חסידות אין גם כן סכנה של הישאבות לפרטיות?

יש כזו סכנה, אך צריך לדעת שסכנה יש בכל מקום "כל הדרכים בחזקת סכנה" אמרו חז"ל. כל דרך יש לה את המעלות האופייניות שלה ולעולם יתלוו אליה גם סכנות, זה טבעו של עולם, לא רק של תנועה מסוימת.

אתה מכיר היום יהודים שיכולים לעבוד את ה' שלא בשמחה? ראית פעם שמכבידים על האדם ונוקטים יד של "שמאל דוחה" תחת "ימין מקרבת" וזה מקרב לעבודת ה'?

כיצד אם כן מתמודדים עם סכנה ספציפית זו?
ההתמודדות היא קודם כל על-ידי העמקה פנימית בנשמה של התנועה החסידית. אך זה נכון לגבי כל דבר – שלא להידבק לחיצוניות שבתנועה אלא לפנימיות שבה, שהיא באמת טהורה. והיא לא עוסקת בעבודת ה' הפרטית בנפרד מהכלליות אלא שייכת גם לכלליות. ה"שפת אמת" הוא דוגמא מעולה לכך, לדוגמא בפירושו על חג הסוכות הוא חוזר המון על מעלת הערבה שמרמזת על עצם סגולתם של ישראל. מצד הנשמה הפנימית – אין סכנה. כשאתה נכנס לפנימיות של השיטה – אתה מגלה שהשיטה כוללת את הכל. כל גדולי ישראל כללו את כל התורה כולה בפנימיותם, רק הצד החיצוני שונה. וכשלומדים תורה צריך להיות מסורים לתוך הפנימי שיש בכל שיטה, כך גם מתעלים למקום שהוא מעל הסכנות.

בנוסף לכך, צריך לא ללכת רק בשיטה אחת, בתלמוד הירושלמי כתוב ש"הלומד מרב אחד לא רואה סימן ברכה בלימודו", צריך לכלול את כל הצדדים באורן של ישראל ולקבל מכל שיטה את המעלות שהביאה לעולם. מצד הגילויים יש ללכת על כל המאורות של רבותינו ולכך לצרף